

అపవిత్రతను నిర్మాలించునడే నిజమైన విద్య

నేటి విద్య తెలివితేటలనే పెంచు
కొంచెమైన గుణము పెంచబోదు
కోటి విద్యలుండి గుణము లేకున్నచో
ఘలమదేమి? వాని విలువదేమి?

ప్రేమస్వరూపులారా! అనాదికాలమునుండి భారతీయులు ఈ విశాలమైన చరాచర జగత్తును ప్రపంచమని పిలుస్తా వచ్చారు. ప్రపంచమనగా పంచభూతములయొక్క ప్రకాశమే. ఈ పంచభూతములను భారతీయులు అనాది కాలమునుండి దైవ స్వరూపాలుగా భావించి పూజిస్తా వచ్చారు. భూమిని భూదేవియని, జలమును గంగాదేవియని, అగ్నిని అగ్నిదేవుడని, గాలిని వాయు దేవుడని, ఆకాశమును శబ్దిభ్రమమని పిలుస్తా వచ్చారు. ఈనాటి విద్యార్థులు కేవలం దృశ్యపరిశీలన మాత్రమే చేస్తున్నారుగాని, అనాది కాలమునుండి దైవస్వరూపాలుగా ఆరాధింపబడుతున్న ఈ పంచభూతముల పవిత్రతను గుర్తించి వర్తించడానికి ప్రయత్నించటం లేదు. అధ్యాపకులుకూడా వీచివిశిష్టతను బోధించటం లేదు. కనుకనే, ఈనాడు పంచభూతాలు మలినమైపోయాయి. తత్పరితంగా మానవులు జీవితంలో భద్రతను కోల్పోతున్నారు. ఈనాటి విద్యార్థులు ముఖ్యంగా చేయవలసింది గ్రంథపరిచయాన్ని పెంచుకోవటం కాదు; పంచభూతాలను పరిశుద్ధం గావించే చర్యలను చేపట్టాలి. ఇదియే ఈనాడు ప్రపంచానికి కావలసిన ప్రధానమైన విద్య - గ్రంథపరిచయంతో డిగ్రీలు తీసుకున్నంత మాత్రాన ప్రయోజనం లేదు. ప్రతి విద్యార్థి తన నిత్యజీవితంలో పంచభూతాలను సద్గ్యానియోగపరచుకొనే విధానాన్ని గుర్తించి వర్తించాలి. ఈనాడు మనం తినే తిండి, త్రాగే నీరు, పీల్చే గాలి అన్నీ కలుషితమైపోయాయాయి. పంచభూతాలు మలినమైపోయాయి. కనుక, విద్యార్థులు చదువుతోపాటు పంచభూతాలను పరిశుద్ధం గావించే ప్రయత్నానికి పూనుకోవాలి. మొట్టమొదట తమ గృహమును, సుగ్గలును, పరిసరాలను పవిత్రం గావించాలి. **Cleanliness is Godliness.** మిారు పవిత్రంగా ఉండాలి. మిారు చేసే ప్రతి పనీ పవిత్రంగా ఉండాలి.

25.9.2000 సాయంత్రం శ్రీవారు అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశము

అందునిమిత్తం మొట్టమొదట మించాలి భావాన్ని పరిశుద్ధం చేసుకోవాలి. భారతీయ సంస్కృతి “సత్యం వద, ధర్మం చర” అని బోధించింది. సత్యమును పలకాలి. అది సర్వత వ్యాపించి మనం పీల్చుకునే గాలిని పరిశుద్ధం గావిస్తుంది. అందరినీ ప్రేమించాలి. ఎందుకంటే “ఈశ్వర స్నార్వభూతానాం” అందరియందు భగవంతుడున్నాడు. భగవంతుడు విశస్తరూపుడు. ఈ ప్రకృతి భగవంతునియొక్క అంగము. కాబట్టి దీనిని సరియైనరీతిలో అనుభవించాలి.

సైన్సు తెచ్చిపెడుతున్న పెద్ద ప్రమాదం

ఈనాడు మానవుడు స్వార్థపరుడై భూమినుండి ఆయ్ల్, పెట్రోల్, ఐరన్ మున్గు అనేక వనరులను అపహరిస్తున్నాడు. అంతేకాదు. సముద్రమునందు దినమునకు కొన్ని కోట్ల ప్రాణులను హతమార్చుతున్నాడు. తద్వారా Ecological Balance (పర్యావరణ సమతోల్యము) దెబ్బతిని భూకంపాలవంటి అనేక ప్రకృతి వైపరీత్యాలు సంభవిస్తున్నాయి. Ecological Balance ను కాపాడినప్పుడే మానవత్వం ధన్యమౌతుంది. కాని ఈనాడిది పూర్తిగా క్లీషించి పోయింది. ఇది సైన్సు తెచ్చిపెడుతున్న పెద్ద ప్రమాదం. సైన్సు అభివృద్ధి కావలసిందే. కాని అది సమాజానికి ఉపకారం చేసేదిగా ఉండాలి. సమాజ సంక్లేషమాన్ని గూర్చి ఎవ్వరూ యోచించటం లేదు. అంతా స్వార్థం, స్వార్థం!

ఈనాటి విద్యార్థులు స్వార్థ స్వప్రయోజనాల కోసం విద్యనభ్యసిస్తున్నారు, ధనార్జనకై ప్రాకులాడుతున్నారు. విద్యద్వారా Knowledge ని పెంచుకుంటున్నారేగాని, ఆ Knowledge ని Skill చేయటానికి బదులు చరిజిసి చేస్తున్నారు. కనుకనే, వారి దృష్టి బహిర్మళమై అంతర్భావము అడుగున పడిపోతున్నది. తత్తులితంగా జీవితంలో Balance ను కోల్పేతున్నారు. Knowledge ని ఐదిరిజిసి చేయాలి. అప్పుడే అంతర్భాషిపై అభివృద్ధి అయి జీవితంలో Balance ఏర్పడుతుంది. ఈనాటి మానవుని యందు Balance శూన్యమై పోయింది. కనుకనే మానవత్వం అదృశ్యమైపోయింది. జీవితంలో Balance ఏర్పడినప్పుడే మానవతావిలువలు అభివృద్ధి అవుతాయి.

ఎలాంటి విద్యను నేర్చాలి?

ప్రాచీనకాలంలో అధ్యాపకులు విద్యార్థులకు ఉన్నతమైన విలువలను బోధించి వారి

25.9.2000 సాయంత్రం శ్రీవారు అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశము

అభివృద్ధికి పాటుపడేవారు. “సద్గుణంబులు, సద్గుద్ధి, సత్యనిరతి, భక్తి, క్రమశిక్షణ, కర్తవ్యపాలనము నేర్చునదె విద్య, విద్యార్థి నేర్చువలయు.” ఈనాటి చదువులు విద్యార్థులలో ఆలోచనాశక్తిని, విచక్షణాశక్తిని పెంపాందించడం లేదు. ఆలోచనారహితమైన మేధాశక్తి, విచక్షణారహితమైన నైపుణ్యశక్తి వలన ప్రయోజనం శూన్యం. కాని, విద్యార్థులు ఇలాంటి చదువుకోసమే ప్రయాసపడుతున్నారు. ఇలాంటి చదువు చదువే కాదు. దేశానికి మంచి చేసే చదువు చదవాలి. ప్రజలకు మేలు చేసే చదువు చదవాలి. ఈనాటి విద్యావిధానంలో ఎందరో పెద్దలు ఎన్నో మార్పులు చేశారు. వాటివల్ల ప్రయోజనమేవిా కనిపించటంలేదు. మొట్టమొదట మానవుని మనస్సు మారాలి. మనస్సు మారినప్పుడే మనిషి మారుతాడు. అప్పుడే జగత్తంతా మారుతుంది. “మనో మూలమిదం జగత్” జగత్తంతా మనస్సుతో నిండినది. విద్యార్థులు తాము సంపాదించిన Knowledge ని skill చేయాలి. అప్పుడే వారు జీవితంలో ఆనందాన్ని పొందగలరు. కాని, ఈ విషయం విద్యార్థులకు తెలియటంలేదు. అధ్యాపకులు బోధించటంలేదు. ఈ తప్ప ఎవరిది? కన్న తల్లిదా? పోషించిన తండ్రిదా? విద్య నేర్పించే గురువుదా? లేక, దేశాన్ని పాలించే నాయకులదా? ఈ దోషరలో అందరికీ భాగమున్నది. పిల్లలు ఎంతో పరిశుద్ధమైన మనస్సు గలవారు. తల్లిదండ్రులు మానవతా విలువల ప్రాముఖ్యతను వారికి లేతవయస్సునుండియే ఇంట్లో బోధించాలి. వారిచేత సత్యాన్ని పలికించాలి. కాని, ఈనాడు తల్లిదండ్రులే పిల్లలకు అసత్యాన్ని నేర్చిస్తున్నారు. ఎవరైనా ఫోను అడిగితే, ప్రక్కనే ఉన్న తండ్రి “లేడని చెప్పరా” అంటాడు. ఈరీతిగా పిల్లలు తల్లిదండ్రులనుండి అసత్యం పలకటం నేర్చుకొని, పెద్దవారైన తరువాతకూడా అసత్యాన్ని అనుసరిస్తున్నారు. సత్యాధర్మ, శాంతి ప్రేమలే మన పంచప్రాణములనే సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించాలి.

నేను అప్పుడప్పుడు మా పిల్లలకు చెబుతుంటాను - సత్యమనే కరెంటు ధర్మమనే వైరుద్వారా శాంతి అనే బల్యాలో ప్రవేశించి ప్రేమ అనే ప్రకాశము నందిస్తుంది. కనుక, ప్రేమ ప్రకాశమును అనుభవించాలంటే సత్యధర్మాలను అనుసరించాలి. “సత్యం బ్రూయాత్, ప్రియం బ్రూయాత్, నబ్రూయాత్ సత్యమప్రేయం” సత్యమును పలకాలి, ప్రియంగా మాట్లాడాలి, అప్రియమైన సత్యమును పలుకరాదు. ఈ మూడే నైతిక, ధార్మిక, ఆధ్యాత్మిక విలువలు. ఎలాంటి పరిస్థితిలోనైనా అసత్యమాడకూడదు, ఎవ్వరికీ అన్యాయం చేయకూడదు. ఎల్లప్పుడు సహాయమే

25.9.2000 సాయంత్రం శ్రీవారు అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశము

చేయాలి. ఎవ్వరికీ బాధ కల్గించకూడదు. ఇవే ఈనాడు పిల్లలు నేర్చుకోవలసినవి. ఇవి నేర్చుకుంటే ఎంతో అభివృద్ధికి రాగలరు. Pollution (అపవిత్రత)ను దూరం చేయునదే నిజమైన Education (విద్య). కేవలం ఎక్కువ మార్పులు తెచ్చుకోవటమే ప్రధానం కాదు, చెడ్డ రిమార్పులు రాకుండా చూసుకోవాలి. అప్పుడే మిారు తెచ్చుకునే మార్పులకి విలువ ఉంటుంది.

వదివి ప్రాయ నేర్చినవారంతా విద్యావంతులేనా?

కాలేజీ డిగ్రీలు పొంద విద్యావంతులగునా?

సుజ్ఞానము, సుకృతి లేని విద్యలు సద్గుద్యులగునా?

బ్రతుకుటకే విద్యయన్న బ్రతుకలేవే పశుపక్కలు ?

పవిత్రతను పెంపొందించటమే విద్యయొక్క లక్ష్యం. కేవలం చదవడం ప్రాయటం మాత్రమే విద్య కాదు. ప్రాపంచికమైన విద్య వస్తుంది, పోతుంది, ఆత్మవిద్యయే ప్రధానమైనది.

వట్టి చేతులతోనే వెళ్వలసివస్తుంది

ఈనాడు గొప్ప గొప్ప విద్యావంతులు, ధనవంతులు ఆధ్యాత్మికమును అలక్ష్యం చేస్తున్నారు. వారికి ధనమే ప్రధానం. కాని, ధనం ఆనందాన్నివ్వదు. దైవభక్తి ఉండాలి. ఈనాడు ప్రజలలో దైవభక్తి క్షీణించటంచేత దేశమే నాశనమౌతున్నది. ధనంకోసం ప్రాణానైనా ఇస్తున్నారు గాని, దైవంకోసం ఒక్క క్షణమైనా ఇప్పుటింటేదు. ధనం ఉండవలసిందే. కాని, మితిమిారితే అది ప్రమాదాన్ని తెప్పిస్తుంది. దైవప్రేమను పెంచుకున్నప్పుడు ధనము దానంతట అదే వస్తుంది. దైవానికి కాలాత్మకుడని పేరు. కాలం భగవత్స్వరూపం. అట్టి కాలాన్ని మిారు ఎంతవరకు సద్గునియోగం చేస్తున్నారు. రోజులో కనీసం ఐదు నిమిషాలైనా పవిత్రమైన పనులు చేస్తున్నారా? న్యాసేపర్సు చదువుతున్నారు, టీవీ చూస్తున్నారు, వారి చింత, వీరి చింత చేస్తూ కాలం గడుపుతున్నారు, ఏటివల్ల కలిగే లాభమేమిటి? ఎంత కాలాన్ని వ్యర్థం చేస్తున్నారో! కాలాన్ని వ్యర్థం చేపే జీవితాన్ని వ్యర్థం చేసినట్టే! మిారు గొప్ప ధనవంతులని పేరు పొందవచ్చును. కాని, గుణం లేకపోతే ఎంత ధనమున్నా వ్యర్థమే. మిారు పుట్టినది మొదలు చచ్చేంతవరకు ధనంకోసం ప్రాకులాడుతున్నారు. కాని, మిారు పుట్టింది ధనంకోసం కాదు. “కారే రాజులు?

25.9.2000 సాయంత్రం శ్రీవారు అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశము

రాజ్యముల్ గలుగవే? గర్వోన్నతింబొందరే? వారేరీ? సిరి మూట గట్టుకొని పోవంజాలిరే?” పూర్వం ఎంతోమంది రాజులు రాజ్యాలను పరిపాలించారు. కాని వారేమైనా తమవెంట సిరిమూటగట్టుకొని వెళ్ళగల్గారా? చచ్చే సమయంలో మిారు చిటికెడు ముట్టేనా తీసుకుపోగల్లుతున్నారా? బ్యాంకులో పెట్టింది బ్యాంకులోనే నిల్చిపోతుంది; వట్టిచేతులతోనే వెళ్ళవలసివస్తుంది. కనుక ధనవ్యామోహన్ని వీడి సద్గుణాలను పోషించుకోండి.

నన్న మిారు ఆదర్శంగా తీసుకోండి

“ప్రేమస్వరూపులారా! పిల్లలుగాని, పెద్దలుగాని ఎవరైనా సరే, మానవత్వాన్ని ధరించిన ప్రతివ్యక్తి దివ్యత్వాన్ని పోషించుకోవాలి. పరాధీనులు కాకుండా పరమాత్మాధీనులు కావాలి. మానవత్వం దివ్యమైనది. మిారు మానవులు కారు, దైవ స్వరూపులే! కాని, మిారు మానవులమని భావించటం చేత మానవులుగానే ఉండిపోతున్నారు. “నేను మానవుడను కాదు, నేనే దైవాన్ని” అన్న సత్యాన్ని మిారు విశ్వసించాలి. దానికి తగినట్లు ధర్మాన్ని అనుసరించాలి. ప్రేమతత్త్వాన్ని పదిమందికి పంచాలి. మనస్సును పవిత్రం గావించుకొని పదిమందికి ఆదర్శంగా నిలవాలి. “వాడు ఎక్కువ సంపాదిస్తున్నాడు. నేను వానికంటే ఇంకా ఎక్కువ సంపాదించాలి” అనే దురాశను వీడాలి. చదువు దేనికోసం? “చదువు చదివి చదివి చావంగ నేటికి? చావలేని చదువు చదువవలయు” అదియే నిజమైన చదువు. ఆ చదువు మిారెక్కడున్నా మిమ్మల్ని కాపాడుతుంది. మిా వద్ద ధనం లేకపోయినా గుణమే ఉంటే, మిారెక్కడున్నా అందరూ మిాకు స్నేహితులై మిమ్మల్ని ఆదరిస్తారు. మానవత్వాలిలువలు చదువులవల్ల వచ్చేవి కావు. గురువులు అందించేవి కావు. వాటిని ప్రయత్నపూర్వకంగా సాధించాలి. జీవితం ప్రశాంతంగా గడవాలంటే సత్యధర్మాలను అనుసరించాలి. ప్రారంభంలో కొన్ని కష్టాలు కలుగవచ్చు. వాటిని నెట్టుకొని, తట్టుకొని ముందుకు సాగాలి. దానికి తగిన **Patience** (శాంతము)ను మిారు సంపాదించుకోవాలి. కాని, అలాంటి **Patience** మిాలో లేకపోవటంచేత మిారు **Patient** (రోగి)గా మారిపోతున్నారు. **Purity** (పవిత్రత), **Patience** (సహనము), **Perseverance** (పట్టుదల) - ఈ మూడింటినీ పెంచుకోవాలి. ఆశలను తగ్గించుకోవాలి. అప్పుడే మనస్సు ప్రశాంతంగా ఉంటుంది.

25.9.2000 సాయంత్రం శ్రీవారు అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశము

నన్న మిారు ఆదర్శంగా తీసుకోండి. నేను దేనిని ఆశించడం లేదు. మిాకందరికీ తెలుసు - పుట్టపర్తిలో పెద్ద హస్పిటల్ కట్టాము, యూనివర్సిటీ ప్రారంభించాము. మనం మంచిభావంతో ఏవి ప్రారంభించినా అవి మంచిగా జరుగుతూ వస్తాయి. నాకున్న కోరిక ఒక్కటే - అందరూ మంచిగా బ్రతకాలి, ఆదర్శప్రాయులుగా నిలవాలి. భజన తరువాత మిారు “లోకాస్పమస్తా స్పృఫినో భవంతు” అంటున్నారు కదా! అందరూ సుఖంగా ఉండాలి. కొందరు మాత్రమే సుఖంగా ఉంటే ప్రయోజనం లేదు. అందరూ సుఖంగా ఉండాలంటే అందరియందు సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలు ప్రవహించాలి. పిల్లలు చాలా సున్నిత హృదయులు; నిర్మల, నిస్వార్థ భావములు గలవారు. కనుక, వారి హృదయక్షేత్రాలలో సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలనే బీజాలు నాటితే అవి భవిష్యత్తులో మహావృక్షాలుగా రూపొందుతాయి. వారివల్ల దేశమెంతో బాగుపడుతుంది. కనుక, ప్రేమరీ సూళు స్థాయినుండియే పిల్లలకు పవిత్రమైన గుణములను నేర్చించాలి. ఇంట్లో తల్లిదండ్రులు, సూళ్లో టీచర్లు పిల్లలకు సరియైన రీతిగా తోడ్పడితే పిల్లలెంతో ఉన్నతస్థాయికి చేరుకోగలరు. “త్వజ దుర్జన సంసర్గం, భజ సాధుసమాగమం” చెడ్డవారికి దూరంగా ఉండాలి, మంచివారితో స్నేహం చేయాలి. మిారు మంచిగా నడుచుకుంటే, మిమ్మల్ని చూసి చెడ్డవారుకూడా మంచిగా మారిపోతారు.

మానవతా విలువలను ఆచరించి చూపించాలి

ప్రేమస్వరూపులారా! భగవంతుడు మిాకు నాలుక నిచ్చినందుకు సత్యాన్ని పలకాలి; చేతులనిచ్చినందుకు దానం చేయాలి; చెపులనిచ్చినందుకు పవిత్రమైన విషయాలను శ్రవణం చేయాలి. మిా పంచేంద్రియాలను పవిత్రం గావించుకునే పనులు మిారు చేపట్టాలి. దాని నిమిత్తమే మనం ఇక్కడ ఈ సమావేశం ఏర్పాటు చేసుకున్నాం. మానవతావిలువలలో విద్యాబోధనకు సంబంధించి జూమ్సాయి (ధాయిలాండ్) ఎంతో గొప్ప కృషి చేస్తున్నాడు. అయితే, ఇది ఒక్కమనిషి చేసే పనికాదు. అందరూ కలిసి చేయాలి. ఒక్కదారము వస్తువోతుందా? లేదు. అనేక దారములు చేరాలి.

ఆదేరీతిగా మన సంస్కరణ అభివృద్ధి కావాలంటే ఐకమత్యం చాలా అవసరం. ఒకరి తప్పులను ఇంకొకరు సవరించుకుపోవాలి. పిల్లలపై కోపం ప్రదర్శించకూడదు. You cannot always oblige, but you can always speak obligingly. వారితో మెల్లగా,

25.9.2000 సాయంత్రం శ్రీవారు అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశము

తీయగా మాటల్లడాలి. వారికి తగిన శ్రద్ధతో బోధించాలి. అప్పుడే పిల్లలు ఉత్సాహంగా నేర్చుకుంటారు. లెక్కలను బోర్డు మిాద చేసి చూపిస్తే పిల్లలు నేర్చుకుంటారు. ఫిజిక్సు, కెమిస్ట్రీలను పుస్తకాలద్వారా, ప్రయోగాలద్వారా నేర్చించవచ్చును. కాని మానవతావిలువలు పుస్తకాలద్వారా, ప్రయోగాలద్వారా నేర్చించేవి కావు. డ్రిల్లు మాస్టర్లు డ్రిల్లు నేర్చించేటప్పుడు “వన్, టూ, త్రీ....” అంటూ స్వయంగా చేసి చూపిస్తాడు కదా! అదేరీతిగా మానవతా విలువలను మిారు స్వయంగా ఆచరించి పిల్లలకు చూపించాలి. అప్పుడే పిల్లలు మిమ్మల్ని అనుసరించి ఎంతైనా ఆభివృద్ధికి వస్తారు. దేశం కూడా బాగుపడుతుంది. ఒక్క దేశమే కాదు. ప్రపంచమే బాగుపడుతుంది. నిజంగా ఈనాడు పిల్లలకు చెప్పేవారు, ఆదర్శాన్ని అందించేవారు లేకపోవటం చేతనే వారు నేర్చుకోవటానికి వీల్కేకపోతున్నది.

ప్రేమస్వరూపులారా! మిారెంతో గొప్ప శ్రీమంతులుగా, విద్యావంతులుగా ఉండవచ్చును. కాని నేను మిా సిరిసంపదలను, మిా విద్యను చూసి మెచ్చుకోను. వాటిని మిారెంతవరకు సద్వినియోగం చేస్తున్నారనేది నేను చూస్తాను. I want only Quality, not quantity. సమాజానికి ఉపకరించని విధ్య, సంపద ఎంత ఉండి ఏమి ప్రయోజనం? మిా విద్యను సద్వినియోగం చేసినప్పుడే మిారు నిజమైన విద్యావంతులౌతారు, మిా సంపదను సద్వినియోగం చేసినప్పుడే మిారు నిజమైన శ్రీమంతులౌతారు. మిాలో ప్రేమ ఉన్నప్పుడే అందరూ మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తారు. నాలో ప్రేమ సంపూర్ణంగా ఉంది కనుకనే ఇంతమంది ఇక్కడకు వచ్చారు. ప్రేమయే అందరినీ ఇక్కడికి రపిస్తున్నది.

మిారు నావారు, నేను మిావాడను

ప్రేమస్వరూపులారా! మిారెన్నో దేశాలనుండి ఎంతో డబ్బు ఖర్చు పెట్టుకొని ఇక్కడికి వచ్చారు. అంత ఖర్చు పెట్టుకొని, అంత దూరంనుండి వచ్చినందుకు ఇక్కడనుండి అంతో ఇంతో మంచిని తీసుకుపొండి. దహనశక్తి కల్గినదే నిప్పు అవుతుంది; లేనిది కేవలం బొగ్గగానే ఉంటుంది. అదేరీతిగా, మిారు ప్రేమతత్త్వాన్ని పెంచుకున్నప్పుడే మానవులౌతారు. మిాకేమైనా సందేహాలుంటే అడగండి, నేను సులభంగా తీరుస్తాను. నేనెప్పుడూ సిద్ధంగా ఉన్నాను. నన్ను మిారు ఉపయోగించుకోండి. నన్ను మిారుపయోగించుకుంటే మిాకెంతైనా మేలుకల్గుతుంది.

25.9.2000 సాయంత్రం శ్రీవారు అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశము

నేను మించను, మించ నావారు. మించ, నేను వేర్పేరు కాదు. మించ, నేను ఒక్కటే. చాలామంది స్వామికి “ధ్యాంక్ష్మ” (కృతజ్ఞతలు) చెబుతుంటారు. ఇది చాలా పొరపాటు. మించ మిం అమ్మగారింటికి వెళ్లారు. అమ్మ మింకు అన్నం వండి వడ్డించింది. “అమ్మా! నీవు నాకు అన్నం వండి పెట్టినందుకు “ధ్యాంక్ష్మ” అని అంటారా మించ? అది అమ్మ కర్తవ్యం. దానికి మించ “ధ్యాంక్ష్మ” చెప్పకూడదు. అదేరీతిగా నేను నా కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తిస్తున్నాను. మించ నావారు. కనుక స్వామికి మించ “ధ్యాంక్ష్మ” చెప్పకూడదు. మింకు హక్కు ఉంది. మింది Right (హక్కు), నాది Responsibility (కర్తవ్యం).

(25.9.2000 సాయంత్రం మానవతావిలువలతో కూడిన విద్యాబోధనపై అంతర్జాతీయ నదస్సును ప్రారంభిస్తూ సాయికుల్యంత్ సభా మండపంలో శ్రీవారు అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశము)